

ærede Ordfører brugte, at det var godt, at man tog saadanne Sobemidler bort. Jeg tror ikke, at det hidrører derfra. Det at Bestyrelsen ikke har opsagt disse Laan, hidrører fra, at den har trykket sig ved at gjøre en hel Del Debitorer uhykkelige ved at nøde dem til at stille sig ved deres Eiendom og maaske gaa derfra uden Nogetomhelst. Det hidrører vel ogsaa fra, at man har anset det for at være forfarligt, at man i det mindste faae Tiden an, før man greb til saa strænge Forholdsregler, og fra, at man havde Indtryk af, at Tvangsauktioner i dette Øieblik foruden at ødelægge vedkommende Debitorer muligvis kunde bringe selve Anstalten Tab, hvorimod en moderat Fremgangsmaade kunde baade redde Debitorerne og fri Anstalten for større Tab. Jeg skal endnu fluttelig gjøre opmærksom paa, at jeg ikke paa nogen Maade har fremhævet, at der skyldtes et større Hensyn til de mange Interessenter end til de faa Debitorer. Det forekommer mig, at Forholdet rigtigst betragtes uden Hensyn til Tal og Kvantitet, og Forholdet bliver da i al sin Simpelhed det, at den ene Del af den nye Bestemmelse i § 19 vil fremtvinge en Rentenedsættelse for Laan, der ikke fortjener Nedsættelse, idet der ikke for dem bydes samme Sikkerhed som for de fleste andre Laan, Anstalten vedrørende, og at den anden Bestemmelse ligefrem tilføder et Vaand paa frivillig indgaaede Kontrakter. Det er det ganske simple Forhold uden Hensyn til Kvantitet og Tal.

Berg: Da jeg ikke ser mig i Stand til at stemme for det ærede Udvalgs-Flertals Forslag under Nr. 6, men hellere bliver staaende ved Lovforslagets § 19, saaledes som den blev affattet ved 2den Behandling, i alt Fald foreløbig under Sagens videre Gang, har jeg ønsket at give en Begrundelse af denne Afstemning. Min Begrundelse rækker noget videre, idet jeg kommer ind paa selve den ved Diskussionen om denne Paragraf foranledigede Debat om Lovforslaget i sin Helhed. Jeg tror, at den ærede Finansminister har megen Ret, naar han vil bestride Berettigelsen fra Flertallets Side til at indføre en saadan Paragraf i denne Lov, og finder Tanken derom uforenlig med Lovforslagets øvrige Indhold. Det kan jeg saa meget mindre skjønne, at den ærede Mi-

nister har Ret til, som det jo dog fremgaar af de Oplysninger, der foreligge, at det ikke er særlig ved Præmiernes Størrelse ud over det, de burde være, at man har naaet en Kapitalopsamling, men meget mere derved, at Renten har været betydelig større end forudsat. Man skulde altsaa snarere tro, at naar man vilde stille sig paa det Standpunkt at undersøge, hvorfra Millionerne stamme, vilde man komme til at erkjende, at de mere stamme fra den høiere Renteindbetaling end fra Præmiernes Ansættelse. Og saa vilde man altsaa snarere komme til at lave en Lov for at letteliggjøre Rulderne, hvorfra Kapitalen er kommen, end just udbetale det til en Rulde, hvorfra den ikke er kommen. Det forekommer mig derfor, at set fra den Betragtning indtager Indholdet af § 19 en besteden Plads i hele Lovforslaget. Men dermed er jo imidlertid ikke Indholdet af § 19 forsvaret og navnlig ikke Redaktionen. Der er for mig noget Tvivlsomt ved hele Lovforslaget, idet jeg ikke er ganske sikker paa, at det rammer, hvor det skulde ramme. Interessenterne ere to Slags, de Pligtige og de Frivillige. De Pligtige ere de Færreste; det er vore offentlige Embedsmænd og for en større Del Bestillingsmænd, som ere tvungne til at betale den Præmie, som Anstalten fastsætter. Nu forekommer det mig imidlertid, at dersom det kunde bevises, at denne Præmie har været bitterlig for høi for denne Klasse af Interessenter, saa kunde Villighed tale for, at de fik en Tilbagebetaling, en Bonus. Men jeg veed ikke, om Noget, Udvalget eller Ministeren, kan oplyse os om eller paabege, at der foreligger en Beregning, hvorefter det tør siges, at Indbetalingerne fra de pligtige Interessenter have været formueopsamlede ud over, hvad Staten ved at paatage sig Rentegarantien ogsaa for denne Del har Krav paa at faae opsamlet. Jeg siger, forelæa der en saadan speciel Opgjørelse, saa vilde jeg være tilbøjelig til at sige, at Villighedshensyn tale for, at Staten betaler tilbage noget af den formeget erlagte Præmie til forpligtede Interessenter. Jeg nævner nogen Tvivl om, at en saadan Oplysning foreligger eller kan foreligge. Thi der er nemlig den Sant ved de pligtige Interessenters Klasse, at Anstalten skal modtage dem uden Hensyn til deres Helbredstilstand, hvilket ikke er Til-